

Bước Đường Đời

Hồi I

Ngày đó, với cái tuổi sinh viên, cái tuổi Nhất Quỷ Nhì Ma Thứ Ba Học Trò, tôi một trong những đứa con gái nổi tiếng về chuyện ngang bướng nhất của khối 10. Danh tiếng của tôi đã được bọn con trai kính nể từ khi mới vào cấp II. Đã vậy, khi tôi lên cấp III, cái nổi danh đó càng nhân lên gấp bội. Tôi nhớ có 1 hôm, tôi cùng nhỏ bạn Kim Anh rủ nhau đi hái cá mít, buổi hôm đó, trời cũng nóng lắm, nhưng hông nóng như lửa đốt. Tôi chạy xe đạp tới nhà nhỏ bạn, rồi đứng ở ngoài sân vọng vào:

-Kim Anh ơi, Kim Anh có ở nhà hông hả?

Kim Anh đứa bạn thân nhất của tôi, cũng là đứa học giỏi nhất trường, Kim Anh làm lớp trưởng từ khi học lớp 2 cho tới khi vào cấp 3 lực. Đứng trong nhà, Kim Anh ngó ra

-Gì mà bà la quá trùi dzậy hả bà? có để bà con ngủ một giấc hông đây? ồn ào quá, mà bà có chuyện chi trưa nắng chạy tới tui vậy?

-Ừa, thì tao có chuyện nên mới chạy tới mày chứ bộ, rảnh sao mà đi viếng thăm mày ngon ơ vậy?

-Té ra có chuyện mới tới, hông có hông tới phải hông?

Tôi bàng hoàng, im re, thui thì mình có chuyện muốn nhờ nó, nên chịu nín câm. Nhưng cũng cố nói thêm mấy câu nữa

-Tao định rủ thêm mấy nhỏ nữa ...nhưng nhà mày ngay đây nên ghé vào trước

-Rủ chi dzậy? bộ đình đùm đám với nhau đi phá làng phá xóm sao?

-Đâu dám! ý của tao là chút nữa đó, tao với mày rủ thêm mấy nhỏ trong lớp đi hái cá mít ăn, tự nhiên tao thấy thèm quá trùi.

-Dzô duyên! trưa nắng đi ăn cắp cá mít, bộ hết đồ ăn rồi sao? nhà tao cũng có cây mít thay, sao hông vào hái, mà phải đi đâu xa?

-Mày hông hiểu ý tao gì hết, tao muốn sang nhà thằng Tuấn á, nhà nó nhiều cá mít lắm, và lại ...tao biết hôm nay ba má nó vào rẫy rồi, nên mới rủ bọn bay đi chứ bộ

-Té ra nhỏ này thương thầm chàng Tuấn Tuần Tuần rồila lá là lá la làkiểu này mày chết với tao sáng mai....

-Thui đi má, làm ơn, tao hông có gì với thằng quý cao dzông đó đâu, tao..tao chỉ muốn tới hái cá mít rồitiện thể giúp nó làm bài luôn.

Tuấn là một người con trai trắng, đẹp trai và rất là nghèo, bởi gia cảnh hông được khá cho nên Tuấn nhiều lần đã bỏ học để phụ giúp ba má kiếm tiền.

-Mà sao mày đòi giúp Tuấn làm bài? Tuấn giỏi lắm mà, có ý gì đây?

-Hông ý gì, chỉ là tao ...ay da..khó nói lắm. Tao biết Tuấn rất giỏi, nhưng tao chủ yếu muốn giúp Tuấn lo việc nhà. Chứ mày thấy hông? một thằng con trai như vậy, công chuyện nhà Tuấn đều phải lo hết, ngay cả nấu ăn, giặt đồ, rửa chén cũng vậy, nghĩ thấy tội nghiệp cho Tuấn quá..

-Ừa, nếu mày nghĩ vậy thì đợi tao chút, vào thay đồ đã, nhưng nói trước nè, chỉ tao với mày đi thôi, đừng rủ thêm mấy nhỏ khác nữa, mắc công tới nhà Tuấn mắc cỡ thì kỳ lắm

-Còn hông mau lẹ?

Tới trước ngõ nhà Tuấn, một căn nhà hông to, hông nhỏ, quanh nhà là một dãy dâm bụt chông thành hàng rào...Bên góc nhà là hai cây dừa méo xẹo, nhưng những tàu lá dừa toả rất to làm mát cả một góc sân nhà...

Kim Anh bỗng la lên:

-Tuấn ơi, Tuấn à, Tuấn ơi à

Tuấn từ trong nhà đi ra, người ngơ ngác, còn mặc thêm cái quần tà loảng, ở trần nữa, làm tui mắc cười quá trời . Tôi vội tiếp lời Kim Anh

-Tuấn hả ? rảnh hông? cho tui này hái mấy trái cám mít nha, hay là tiện thể Tuấn leo lên hái dùm cho tui này với

Tuấn vội vàng trả lời:

-Kim Anh và Trang Đài tới hái cám mít đó hả

Kim Anh và tôi đáp lại:

-Ừa, được hông?

-Được, được mà, cứ tự nhiên, nếu cần để Tuấn hái dùm cho

-Thui hông cần đâu Tuấn ơi, Trang Đài dân leo cây số zách mà, lo gì, cùng lắm bị kiến lửa cắn mấy nhát thui

-Nếu vậy Tuấn đây hông cần à nhen? Trang Đài có bị gì đừng vu oan cho Tuấn

-Trùi, Tuấn đừng khách sáo, con mẹ Trang Đài kia mà vu oan cho ai, nó chỉ có tài người ta làm ơn cho nó, nó trả oán thì hay lắm

-Xí! bà biết gì mà nói

Trong khu vườn nhà Tuấn, những cây mít xum xê lá, và trái thì lủng lẳng trên những cành cây cao...ôi chao nhìn thêm nhỏ nước rãi ...

-Tuấn nè, hay là Tuấn làm nước mắm đường, ớt đi nhen? để TĐ leo lên hái vài trái cám bự xuống ăn cho đã nghiền

-Cứ tự nhiên, nhưng hái làm sao thì hái, hái hết trái của nhà Tuấn là Ba Má Tuấn sang mắng dzồn Ba Má TĐ đó nhen...

Lúc đó, vừa nghe câu nói của Tuấn xong, trong lòng tôi cảm thấy xôn xao, và hình như, đôi má của tôi đang nóng bỏng lên vậy, tui cảm giác được ngọn lửa đang thui cháy đôi má của tôi ...tại sao vậy ta????

*Ba đứa tôi ngồi bệt xuống đất miệng cắn từng miếng cám mít ngon ơi là ngon....những trái cám mít tuy hông có chút hương vị ngọt ngào, nhưng nó có một chất làm ta khoái ăn cám mít hoài vậy đó ...

*Không hiểu tại sao, chỉ vì một câu nói của Tuấn, mà hình như cái gì đó đã xâm phạm vào trái tim của tôi rồi ...tôi run lẩy ...lâu lâu lại liếc sang nhìn lén Tuấn nữa là đặng khác ...đôi mắt của Tuấn ...cặp mắt đằm chiêu, nhìn đa tình hết chỗ nói ...tôi đang bị bùa mê rồibỗng nhiên nhớ Kim Anh bắt được cặp mắt dzô duyên bằng cách rất là cà chớn ..

-Ê TĐ! bà làm gì mà ngó Tuấn ghê dzậy bà, tôi tưởng bà đang định ăn tươi nuốt sống Tuấn á

Ý da, nhỏ này thiệt hết nói nổi rùi

-Hê hê, làm gì có, tao thấy trên đầu Tuấn hình như có cái gì á, nên nhìn, đang định chỉ cho Tuấn, ai nè bà la lớn lên rùi ...

-Ừa mà đầu Tuấn có gì dzậy TĐ ??

-Thì dĩ nhiên là tóc chứ cái gì

-Trùi, dzậy cũng nói được hủ bà ???

*-Ừa mà Tuấn nè, ba má Tuấn dzào rầy chừng nào mới dzề lựng ??

-Chắc chiều tối à

-Tuấn có nấu ăn gì chưa ??

-Bà hỏi gì mà kỹ dzậy TĐ?? bộ định giúp công hả ?

-Nhiều chuyện ...nếu muốn giúp thì sao?

-Ohhh té ra TĐ muốn giúp Tuấn hả ? Tuấn còn tưởng TĐ hỏi để mang đồ ra ăn nữa chứ

-Ý chòi, bộ Tuấn định nuôi TĐ giống heo nái sao??

-Nếu nuôi được thì Tuấn cũng nhận nuôi liền

*Trùi lại một câu nói làm tui nhói cả tim gan, ý da, ý da, hình như tôi đang bị gì rùi

Thời gian trôi qua, thấm thoát vậy đã 2 năm rồi đó các bạn ạtừ ngày Tuấn mở miệng chọc TĐ, thì cũng từ ngày ấy, TĐ là một cô bé quậy phá giờ đã thành cô bé thơ thần và mộng mơ ...lúc nào cũng lơ ngơ giống như con khờ thời gian trôi qua nhanh thật . Giờ đây, Tuấn là người đã có vợ ...có gia đình và 1 đứa con...ngày Tuấn gởi thiệp hồng, TĐ buồn rơi nước mắt . Tình yêu chỉ có một chiều, bởi vậy, yêu mà hông dám nói, giờ nói ra có phải là quá muộn không? Tuấn đâu có hiểu một tình yêu của người con gái khi mới lớn lên chứ ? TĐ đã yêu, yêu nên hông dám nóiđể giờ nhìn người ta hoa lể rước dâu mà lòng nhỏ lệ .

Biết rằng, 2 năm học chung cùng lớp với Tuấn, TĐ chưa bao giờ đối sự hiền dịu trước mặt người con trai đó, nhưng các bạn biết không? sau lưng của Tuấn, TĐ luôn luôn coi Tuấn như một thành tượng của mình ...có phải chăng tình yêu thay đổi bản tánh của con người ??

Buổi đám cưới của Tuấn, TĐ đâu ngờ mình lại như một kẻ bị trời trồng chứ ...người đứng bên Tuấn, đang cầm tay Tuấn với bộ áo đầm màu trắng nhìn rất dễ thương đó lại là Kim Anh, Kim Anh, Kim Anh sao? có phải TĐ đang trong cơn ác mộng ??? vậy mà bấy lâu nay, Kim Anh chưa hề nói cho TĐ biết chuyện tình cảm của cô ta, dù rằng hai đứa là đôi bạn thân từ nhỏ . Nhìn Kim Anh và Tuấn đi bên nhau, trong lòng TĐ cảm thấy tủi hận, ghen ghét Kim Anh lắm, nhưng TĐ có thể làm gì đây? tất cả lỗi của TĐ mà thôi, TĐ hông biết ăn nói, hông biết làm người ta mê hút, bởi vậy, ngay cả người mình thương thầm nhớ chộm cũng là của người ta.

-Ê TĐ, hôm nay ngày dzui của Tuấn và Kim Anh, sao mặt mày bí xị dzậy nè ? có chuyện chi chẳng?

-Hê hê hê, tụi bay giỡn chơi, hai đứa quen nhau bao lâu mà giờ mới thông báo cho cả làng biết ha?

-tại tao thấy mày mấy năm nay sao á, cho dù tao muốn tâm sự nhưng cũng hơi ngại nữa

-Tao đâu trách chứ nè, ngày vui của 2 đứa, tao cũng thấy vui lây nữa rùi ..

Thế là hết, thế là đời tôi từ nay sẽ hông còn bóng dáng Tuấn nữa, Tuấn xưa kia đã bay vào dĩ vãng, Tuấn chỉ là kỷ niệm buồn chứa đầy trong thâm tôi..dù sao...tuổi mới lớn mà tương tư kiểu này cũng nhanh già thiệt ...tròn tuổi 18 đôi mươi mà cứ ngỡ như đã là cụ lão